

ugyldige saa mange af de største paa hver »Liste«, som der er kredsvalgte Kandidater af det vedkommende Parti i Omraadet. Den største gyldige Kvotient faar Tillægsmandat Nr. 1, den næststørste Nr. 2 og saa fremdeles. Naar et Omraade eller et Parti har faaet det Antal Tillægsmandater, som paa den ene Side Loven, paa den anden Side Fordelingen paa Partier, har tildelt dem, kommer Kvotienterne for dette Omraade eller Parti ikke videre i Betragtning. De Kvotienter, der som gyldige kommer i Betragtning ved Fordelingen, er anført under Tværstregene i Tabellen, idet der er udeladt lige saa mange Kvotienter, som Partierne har faaet Mandater i Omraaderne. Fordelingen efter *Sainte-Laguë's Metode* giver i dette Tilfælde nøjagtig samme Resultat som de mindste Kvadraters Metode (jfr. Tabel 6). Med 27de Mandat har »Erhvervspartiet« faaet sine 2 Tillægsmandater, med 34te har Hovedstaden faaet sine 12 og udgaar af Beregningen. Med 43de Mandat har »Det radikale Venstre« faaet sit 16de og sidste Mandat og deltager ikke videre i Fordelingen o. s. v.

Fordelingen efter *d'Hondt's Metode* viser, at tilføjes der ingen supplerende Bestemmelse, tilfalder det 42de Tillægsmandat Socialdemokratiet i Hovedstaden, for hvilket Omraade alle 12 Tillægsmandater derefter er besat, saaledes at Erhvervspartiet her kun faar eet Tillægsmandat; det andet Tillægsmandat, som tilkommer dette Parti, faar det tildelt paa Kvotienten 0 i det af de 2 andre Omraader, der sidst faar alle Tillægsmandater besatte (Øerne).

Da der talmæssigt set i denne Forbindelse ikke er Væsenforskel mellem Stemmetallet 0 og ganske faa Stemmer (f. Eks. 1 eller 2), kan saadanne Muligheder, som nævnt foran, vel indtræffe. Valgteknisk bestaar der imidlertid den Forskel, at der i Almindelighed ingen tilsvarende *jævn* Overgang findes mellem Tilfældene »Ingen Stemmer« og »Stemmer overhovedet«; den aktuelle Forekomst af saadanne Tilfælde vil afhænge af, om et Parti slet ikke stiller op i et Omraade (og ingen Stemmer faar) eller opstiller Kandidater (og da faar et Antal Stemmer, der forholdsvis set kan være lille, men ikke paa samme Maade som Stemmetallene 1 og 2 kan betragtes som ensbetydende med ingen Stemmer).

Det valgteknisk set uantagelige Resultat, som den konsekvente Gennemførelse af Fordelingsmaaden fører med sig, derved at Kvotienterne for et Parti, som ikke har faaet Stemmer i *alle* Omraader, først giver »Tillægsmandat«, naar der ingen flere saadanne findes i de Omraader, hvori Partiet har faaet Stemmer, dette Resultat vil lettere indtræffe, naar *d'Hondt's* Fordelingsregel benyttes, end ved Benyttelse af *Sainte-Laguë's* Fordelingsmaade. Ved *d'Hondt's* Regel favoriseres nemlig de store Partier i nogen Grad, og Metoden fjerner sig mere fra største Brøks Metode, som ligger til Grund for den oprindelige Fordeling af Partiernes Tillægsmandater, end Tilfældet er med *Laguë's* Metode. I Praksis maa der i alle Tilfælde derfor træffes Forholdsregler i Loven for at udelukke disse Muligheder, enten saaledes, at der forud tildeles Partier, der ikke er repræsenterede i alle Omraader, de Tillægsmandater, der tilkommer dem, eller saaledes, at en eller flere Kvotienter »overspringes«, hvis det viser sig nødvendigt for at skaffe et saadant Partis Tillægsmandater (i Tabel 8 Kvotienten 6023 for Socialdemokratiet i Hovedstaden). Ved Indførelse af saadanne supplerende Bestemmelser maa det erindres, at det jo ikke drejer sig som Partiernes eller Omraadernes *kvantitative* Repræsentation, men kun om *hvor* (i det ene eller det andet Omraade) Partierne skal have sine Tillægsmandater, eller rettere sit sidste Tillægsmandat.

I det i Tabellerne anførte Tilfælde fører de tre fremstillede Fordelingsmaader til samme praktiske Løsning, *d'Hondt's* dog først efter Overspringelse af en Kvotient; men de 3 Metoder er dog forskellige i deres Virkemaade, og kan give forskelligt Udfald. Forskellen mellem dem vil være afhængig af ganske tilsvarende Omstændigheder, som ved Fordelingen af et Antal Mandater i en enkelt Valgkreds, og der kan derfor henvises til Rigsdagstidenden 1913—14, Tillæg B, Sp. 2467—92, hvor dette Forhold foreligger belyst.

Naar der drages Omsorg for, at der til Partier, der ikke optræder i alle Omraader, bliver afsat de fornødne Tillægsmandater, besidder de to sidst beskrevne Fremgangsmaader for saa vidt samme Egenskaber, som mindste Kvadraters Metode, som de altid giver een og kun een Fordeling af Tillægsmandaterne, naar der blot findes mindst eet Parti, der har Stemmer i alle Omraader og ikke ganske udgaar af Tillægsmandatsberegningen.